

Весняне оповідання

Хвильовий Микола

Гість-веснянка! Гість-веснянка!
І полетіло по покрівлі злото.
Ранком
Цвіте глодом.
Ранком
Беру я квач, цебрайко
І по дахах залізних
В блакитній пісні
Розстеляю і розстеляю фарби китайку.
Гість-веснянка! Гість-веснянка!
Моя паланка
Червоніє...
До мене, малеч, молодь... всі!
Коханко-сонце, потруси
Свої сріблясті, ясні вії.
Малюю.
По даху мій квач пливе, пливе...
Чую...
Неначе поруч хтось зі мною,
І ніби другий
Квачує іншою рукою...
Незримі рухи...
Стій!..
...І розсміявся раптом дзвінко:
То пензель — промінь золотий —
В покрівлю заздро з чохом дзінькав.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/vesniane_opovidannia